

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. a JUDr. Jakuba Camrdu, Ph.D. v právní věci žalobkyně: **Ing. H. K.**, zastoupená Mgr. Alicí Benešovou, advokátkou se sídlem Rokycany, Míru 17, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Plzni**, se sídlem Plzeň, Radobyčická 12, **za účasti osoby zúčastněné na řízení:** Obec Útušice, se sídlem Útušice 59, zastoupené Mgr. Lukášem Hrabětem, advokátem se sídlem Plzeň, Brojova 16, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 6. 2. 2013, č. j. 57 A 84/2012 - 174, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

takto:

Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalovaný (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 6. 2. 2013, č. j. 57 A 84/2012 - 174, jímž bylo zrušeno rozhodnutí stěžovatele ze dne 22. 6. 2009, č. j. ZKI-O-8/112/2009, ve věci návrhu žalobkyně na opravu chybného zápisu záznamem do katastru nemovitostí ve smyslu § 8 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

[2] Stěžovatel v kasační stížnosti současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti s poukazem na § 73 ve spojení s § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). K tomuto návrhu uvedl, že jej podává z důvodu, že v důsledku napadeného rozsudku je povinen uhradit náklady řízení v nemalé výši, přičemž se jedná o úhradu této finanční částky přímo z jeho rozpočtu, o níž bude mít snížené prostředky na výdaje v roce 2013. Pokud bude nucen uhradit náklady řízení, tak i v případě, že by byl úspěšný s kasační stížností a v případném dalším řízení před krajským soudem, je zde s ohledem na předpokládanou dobu trvání těchto řízení (bude-li řízení ukončeno až v následujících letech) reálná obava, že tyto finanční prostředky již nezíská do svého rozpočtu zpět.

[3] Žalobce ani osoba zúčastněná na řízení se k návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřili.

[4] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Podle odst. 3 citovaného ustanovení se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.

[5] Nejvyšší správní soud v první řadě připomíná, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jež je mimořádným opravným prostředkem směřujícím proti pravomocnému soudnímu rozhodnutí, přichází v úvahu pouze ve výjimečných situacích, v nichž by, s ohledem na poměry konkrétního stěžovatele, mohly výkon či případné jiné právní následky rozhodnutí u tohoto stěžovatele vést k velmi závažným až nevratným následkům.

[6] Ve smyslu právě uvedeného tak lze konstatovat, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek, tj. kasační stížnosti lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Břemeno tvrzení i břemeno důkazní ohledně prokázání splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku, tj. negativních právních důsledků spjatých se zrušujícím rozhodnutím krajského soudu, nese v dané věci stěžovatel. Hrozbu nepoměrně větší újmy musí stěžovatel jednak dostatečně určitě tvrdit a rovněž náležitě doložit.

[7] Nejvyšší správní soud poukazuje na dispoziční zásadu ovládající celé řízení o kasační stížnosti. Kasační soud není povolán k tomu, aby za stěžovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011 - 74, rozhodnutí zdejšího soudu jsou dostupná na internetové adrese www.nssoud.cz). Uvedené požadavky stěžovatel v posuzovaném případě nesplnil. V kasační stížnosti pouze uvedl, že zde je s ohledem na předpokládanou dobu trvání těchto řízení reálná obava, že finanční prostředky vynaložené na úhradu nákladů řízení již nezíská do svého rozpočtu zpět.

[8] Nejvyšší správní soud již v minulosti judikoval, že přiznání odkladného účinku je vázáno nikoliv na možnost vzniku újmy, nýbrž na újmu, která by následkem výkonu či účinků napadeného rozhodnutí s velkou pravděpodobností nastala (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 1. 2005, č. j. 1 Afs 106/2004 - 49). Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Z uvedených skutečností však nelze pro stěžovatele dovodit potenciální hrozbu nepoměrně větší újmy, než jaká může vzniknout přiznáním odkladného účinku jiným osobám, tedy okolnosti, jež by byla s to prolomit právní moc napadeného rozsudku. Návrh stěžovatele, který je správním orgánem, je mimoto třeba hodnotit i ve světle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 - 49, publ. pod č. 1255/2007 Sb. NSS (byť k částečně odlišné

pokračování

právní úpravě), ve kterém zdejší soud uvedl, že „s ohledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům, které zákon opisuje slovy o nenahraditelné újmě.“ V citovaném rozhodnutí rozšířený senát Nejvyššího správního soudu příkladmo uvádí jako relevantní situaci pro udělení odkladného účinku případy vrácení řidičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi či udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku. S ohledem na skutečnost, že stěžovatelem uváděné důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v žádném případě nespádají do okruhu těchto zcela výjimečných případů, dospěl zdejší soud k závěru, že není naplněna jedna ze dvou kumulativních podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s., a proto se již druhou podmínkou nezabýval.

[9] Nad rámec výše uvedeného Nejvyšší správní soud uvádí, že unesení důkazního břemene po stěžovateli vyžaduje, aby tvrzení, kterými odůvodňuje návrh na přiznání odkladného účinku, také řádně doložil. V nyní posuzované věci tomu ovšem stěžovatel nedostál. Ke svým tvrzením vztahujícím se k návrhu na přiznání odkladného účinku nenabídl stěžovatel kasačnímu soudu jediný důkaz o tom, že mu reálně hrozí vznik závažné újmy. Taktéž z tohoto důvodu by nebylo možno kasační stížnosti odkladný účinek přiznat.

[10] Vzhledem k výše uvedenému, tedy proto, že v daném případě nebyla prokázána existence podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 29. dubna 2013

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu